

ущухла нескінченна злива як
після потопу що спустошив все
по самий обрій
хтось нагло сповістив :
із квітки що (заждіть !)
он мала б вирости з чорнозему
бджола або метелик випурхне
і намалює під веселкою
не скарб як водиться у казці
(заждіть !) а феєричний ранок
всі мовкнуть насторожені
набожно виглядаючи предиво
чекають день
десятиріччя
покоління
а згодом — хто зневірився і відійшов
сусідові продавши свій квиток
хто збожеволів і блукає по лісах
несамовитим деревом безкорим безкорінним
хто трохи розчарований помер
а ті (заждіть !) хто непохитні
останні залишилися там де були
донині виглядають квітку
виглядають ранок

Збірка « [Щодень щокрок](#) ».